

mo-je! od Te-be mám přeč od - jí - ti
tvo-je!

a s te-bú se roz - lú - či - ti, pláče srd - ce

mo - je.

Ach mé milé potěšení,
o matičko moje!
Přišel nám čas zarmúcení,
že já dítě tvoje
od Tebe mám přeč odjíti
a s Tebú se rozlúčiti,
pláče srdce moje.

Již od Tebe požehnaný
na cestu vycházím,
do Tvé materské ochrany
ceľy svět porúčím:
Měj se dobře roztomilá,
ach měj se dobře spanilá,
Amen měj se dobře.

1992.

Z Velké.

Na-sto-krát buď pozdra-ve - ný, Ve-le-hra-de

pre-slavný.

Nastokrát buď pozdravený
Velehrade preslavný,
našich patrónů obydlí,
prekrásně ozdobený.

Dobry deň tedy vinšujem
vám, naši patronové,
k Velehradu pospícháme,
Cyrile a Methode.

Tisíc roků jest minulo
od toho okamžení,
co ste nás v Kristu splodili,
patróné naši milí,

Zde ste sobě oblíbili
toto místo prekrásné,
zde ste učení začali
naší víry kresťanské.